

1905 26/5 20: I. Beh. af F. t. L. om Ændr. i Lov om Forsikr. mod Følger af Ulykkestilf. 1906

nærmere Oplysning. Jeg skal saaledes nævne det Gensidighedsprincip, særlig indenfor de nordiske Lande, med Hensyn til Ulykkesforsikring af det ene Lands Arbejdere indenfor det andet, som man den Gang paa omfattende Maade overvejede. Den daværende Regering fik i Henhold til Lovens § 7, 2det Stk., Bemyndigelse til at træffe saadanne gensidige Overenskomster og afgav Løfte om særlig at bestræbe sig for at faa saadanne gennemført mellem Danmark og de to andre skandinaviske Lande. Jeg synes, det kunde have sin Interesse at faa oplyst, i hvilken Grad man har bestræbt sig for at faa saadanne Overenskomster tilvejebragt, om det er lykkedes, og i saa Fald i hvilket Omfang.

Endvidere er der Spørgsmaalet om Erhvervs sygdommene. Dette Spørgsmaal drøftede vi ogsaa paa omfattende Maade i 1916, men vi kom til det Resultat, at hele dette Felt var for lidt statistisk opdyrket til, at man kunde behandle det forsikringsmæssigt. Nu maa vel Sygdomme af denne Art, i hvert Fald for de sværere Tilfældes Vedkommende, komme ind under Lovforslaget om kronisk syge — et saadant Lovforslag har jo været til Behandling og kan vel ventes paa ny at komme til Behandling inden alt for lang Tid. Men Spørgsmaalet er, synes det mig, dette, om man nu har faaet indsamlet et statistisk Materiale til Bedømmelse af hele denne Sag her i Landet, saaledes at man eventuelt kan tænke paa en Udvidelse af det rudimentære Bidrag til Løsning af Problemet: Erhvervs sygdommens Betydning, som er indeholdt i den gældende Lovs § 1, 1ste Stykke.

Endelig vil jeg blot nævne, at i den gældende Lov har man i § 18 bemyndiget Indenrigsministeren til efter Indstilling af Arbejderforsikrings-Raadet at fritage Arbejdsgiverne for at afgive deres Risiko til et anerkendt Selskab. Man var, da vi behandlede Ulykkesforsikringsloven af 1916, i høj Grad i Tvivl om Betimeligheden af at give en saadan Bemyndigelse, og det vilde da, forekommer det mig, have Interesse at faa oplyst, eventuelt i et Udvalg, i hvilket Omfang saadan Dispensation er givet, og paa hvilken Maade den er blevet udnyttet.

Jeg deler fuldstændig den højtærede Ministers Opfattelse af, at det er af meget

stor Betydning snarest at faa dette vigtige Lovforslag gennemført, og det forekommer mig ogsaa, at saaledes som det er gennemarbejdet, og saaledes som det er knyttet til den bestaaende Lov af 1916, vil en saadan Gennemførelse ganske utvivlsomt i Løbet af ganske kort Tid kunne finde Sted. Jeg skal derfor tillade mig paa mit Partis Vegne ved Forhandlingens Slutning at foreslaa, at det foreliggende Lovforslag henvises til en meget hurtig og meget velvillig Overvejelse i et Udvalg.

Tvede: Siden Minister Stauning den 3. December forrige Aar fremsatte det foreliggende Lovforslag i det høje Folketing, er der jo sket betydelige Ændringer i Statsstyret. Ministeren er fratraadt, Folketinget har været opløst, og Ordføreren for det Folketingsudvalg, der behandlede Sagen, er ikke mere Medlem af Rigsdagen. Den videre Forhandling om Lovforslaget sker derfor i dette høje Ting med en Minister, som ikke er Fader til Lovforslaget, og dersom der bliver foretaget Ændringer i Lovforslaget, hvad jeg vil antage, skal de eventuelt yderligere Forhandlinger med det andet høje Ting ske med et nyt Udvalg og en ny Ordfører.

Af de Udtalelser, der blev fremsat af Ordføreren den 11. Marts i Aar ved Sagens anden Behandling i Folketinget, har jeg faaet det Indtryk, at Ændringerne allerede af det daværende Folketing ikke ansaas for endelige. Omstændighederne, sagde Ordføreren, har bevirket, at jeg er kommet til overhovedet at give denne Betænkning i Trykken, uden at de sædvanlige Udvalgs møder til dens Bekræftelse har været afholdte. Ordføreren nævnte, at dette havde affødt en enkelt Misforstaaelse af et af Indenrigsministeren stillet Ændringsforslag. Forslaget var kommet i sidste Øjeblik, men den paagældende Ændring kunde foretages som Rettelse af en Trykfejl; alligevel ønskede han en lille Pause mellem anden og tredje Behandling for endnu en Gang at gennemdrøfte Formuleringen af et Par Ændringsforslag. Folketingsmand Lambæk gjorde opmærksom paa, at hvad de øvrige Ændringsforslag angik, fremtraadte de ganske vist som Udvalgets Ændringsforslag, men han henlede Opmærksomheden paa Ordføre-